

LEŽ MÁ KRÁTKÉ NOHY, ALE DLOUHÝ PÉRO

Milan Valenta
(ed.)
Miroslav Demel
Rudolphus
M&**B** Beran
Pavel Svoboda
HW Anonyma
Jana Cha-
lupová
Michal Růžička
Josef Valenta
Pavel Kašpar
Arnošt Bechr
Sylvia Kočí
Michal Schmalz
Lubomír
Holzer

aneb

Kluby poetických sprost'áků IV.

edice
klubové poezie

www.carpe.cz
CARPE
DIEM

BECHER A

LEŽ MÁ KRÁTKÉ NOHY, ALE DLOUHÝ PÉRO

aneb

Kluby poetických sprost'áků IV.

Hanácká vulgární poetoterapie

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla, a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu nebo v aplikaci. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření, je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takové sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© *Pavel Kašpar, Josef Valenta, HW Anonyma, Arnošt Bechr, Sylva Kočí, Michal Schmalz, Michal Růžička, Milan Valenta, Pavel Svoboda, Jana Chalupová, Rudolphus M&B Beran, Lubomír Holzer, Miroslav Demel, 2023*

Illustrations © Arnošt Bechr, 2023

Cover © Michal Huvar, 2023

© *Carpe diem, 2023*

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-7487-329-4

ISBN 978-80-7487-330-0 (pdf)

Prolog

*Všechny klíny otevřít
pak zůstat v jednom spát
tisíckrát ochutnat a nikdy si nevzít
jen zlehounka a dlouze stát*

František Halas

Znám jednoho týpka, který vypadá jako kokot, bimbos par excellence. Dokonce se tak i chová. Zároveň je ale úplně k ničemu. *Homo penis* patřící do čeledi ploutvo-nožců (*Pinnipedia*). I co je to tedy za pind'oura? atakuje mě myšlenka.

Normálně si houby pamatuju. Leč v tomhle případě mi vytanula z paměti strofa básně tuzemského klasika Františka Halase ze sbírky *Thyrsos*, již famózně ilustroval Jindřich Štýrský. Vyšla v roce 1932.

Jaký pane div? *Thyrsos* jako kláda Dionýsova neboli čakan nespoutaného veselí. Akorát neopatřený sekýrkou, ale bambulí?

Inu, podivné vnuknutí, škrábu se na zadku a spřádám souvislosti mezi otvíráním klínů, nekonečným vkrádáním a košťováním, pokorou, svobodou i fenoménem lehounkého dotýkání, kdy se *thyrsos* proměňuje v žulu. To aby při svém losu dokonale lícoval.

Na zadku se poškrábu vždycky, když na něj potřebuji padnout. Sednout si na prdel. A škrábu se pořádně nahlas! Jenom ať mě všichni slyší. Ten uširvoucí šramot mého hlubokého a šlechetného rozpoložení. Akorát soused za zdí si vždycky myslí, že to má milá drhne kořínkovým kartáčem podlahu. Budiž mu ale odpuštěno. Je přece částečně nedoslýchavý.

A pak, když se konečně posadím na zadek, připadám si jako ten týpek úplně k ničemu. Dosahuji prozření – i té jeho lysé bambulky posazené na zkameněném topůrku. Nuže člověk jako artefakt! Skulptura kokota, která je sice k ničemu, nicméně přežívá všechny rádoby nesmrtelné.

Halasovu sbírku *Thyrsos* jsem kdysi komusi půjčil, a jak už to na světě chodí, víckrát jsem ji neviděl.

Vypůjčitel důvěřivce zneužil, pěkně ho ojebal a vyprd-
nul se na něj. A že vám to cosi evokuje? Nádavkem
falešnou lásku, povrchní čistotu a líčené upejpání, za-
tuchlé černoprdelnictví, eufemismus, škrobenou distin-
govanost či měšťáckou etiku? Suma sumárum díže,
ze kterých kyne pokrytectví! No vážně, stojíte pak o ta-
kovouto smyslnost? Není muži milejší přívětivá a ne-
strojená žena, která ho bez sebemenšího předstírání
kompletně obstará, stejně jako je ženě milejší neote-
saný chlap sakumprdum? Namnoze bývá žádoucí i ten
kokot, hotové celopéro. Hlavně když není piča! Piča
jako homonymum.

Otázku, kde končí ryzí a artistní erotika a co nelze
pokládat za nic víc než krejcarovou pornografii, si po-
kládali již recenzenti nekonečné řady generací před
námi. Nicméně kladení otázek není v tomto případě
setba odpovědí, jež vyklíčí. K poznání dospějeme je-
dině sami. Nikoli ovšem pouhým vláčením viditelného
povrchu, přeneseně bychom mohli říct bezvýchodným
pettingem. À propos, to i mé škrábání hýždí může mít
hlubší smysl. Jistěže. K opravdovému poznání spros-
toty života lze dospět jediné pomocí hluboké orby! Pro-
říznutím prstě, tedy té nejsvrchnější části povrchu naší
existence, jež je plná sviňáren a sprostáren. Syrové
hlíny, kterou můžeme buďto alibisticky pošlapat, nebo
se skrze ni prorýt k záhadám a úskalím gruntu života.

Samozvaný tatíček našich volných a svobodomy-
slných Klubů poetických sprostáků (KPS), autor uve-
dení do vulgární poetoterapie – sbírky *Básně kosmaté*
(JK books 2015), univerzitní profesor, výtvarník, spi-
sovatel a dramaterapeut **Milan Valenta** přišel s tezí,
že maskulinním smyslem geneze vulgárních textů je
především očista tvůrčova psyché. Aby si chlapík udr-
žel svých pět pohromadě, učiní prý nejlépe, bude-li
sprostý jako dlaždič. Dorytí se čehosi přitom nemá být
podle Valenty ústřední motivací. Cíl ať není stanoven.
Kterak nám dokonale káže utajený génius ve zlidovělé
klasice Cirkus aneb Dej nám pánbůh dobřej den. V ref-
rénu: *Jen tam buď a nevylejzej odtamtud!*

Naopak ženy-básnířky mají poodhalit nejen tělo, nýbrž i tvůrčí ambice, a to s jasným záměrem. Kýženým východiskem, jež hojně a přesvědčivě rezonuje například v díle již kmenové autorky KPS **Jany Chalupové**: *Můj drahý ke mně přichází / a nese svoje sémě... / Tak už si pospěš, můj milý, / ať už je rychle ve mně!* (KPS III. Rapsodia vulgaris, str. 77). V samičí triádě – *smyslná panna, rádoby matka a bohyně země* – manifestuje Chalupová, po čem žena baží především. Nejenže po hluboké orbě, ale rovněž tak i po vydatné setbě.

Tu však vyvstává problém samců, úskalí sklizně. Copak zaset, ale sklídit! To aby byl chlapík iluzionista. Lepší psát básničky, mudrovat a tlachat rozumy než dělat skopičky. Ba i z toho vychází vulgární poetoterapie.

Stejně jako brněnský básník a rozhlasový redaktor **Pavel Kašpar**, který v těchto souvislostech upozorňuje na světlo v tunelu. Čistému vše čisté: *Až se posereš strachy / můžeš si vytrít prdel trikem. / Stát se správným kouzelníkem* (KPS III. Rapsodia vulgaris, str. 132).

V anonci na třetí almanach Klubů poetických sprostáků **Rapsodia vulgaris** (*Carpe diem 2020*), jenž následoval předešlé dva kompiláty **Kluby poetických sprostáků** (*JK books 2016*) a **Okokokot aneb Pyjonýrský průvodce vulgární poetoterapií** (*JK books 2016*), jest uvedeno, že erotická poezie vypovídá xkrát o jednom a tomtéž. Ale o čem vlastně? Osobně míním, že společná ambice autorů KPS obsahuje Pegase celého. Tedy se nechťejme pouze unášet na poetických křídlech a plápolat v hřívě avantgardy, jelikož přece i jemu, okřídlenému koni, synu boha moří Poseidóna a Medúsy, přísluší coby plemennému hřebci v první řadě jaksepatri nabašená varlata a setsakramentsky toporný úd.

Své o tom nemůže nevědět ani básník a jeden ze zakladatelů KPS **Miroslav Demel**, zároveň vysloužilý ředitel nejmenované základní umělecké školy, který se rád upřímně reflektuje: *Ty dva malé čuráčky / určeny jsou pro žáčky. / A ten velký svítící – / tak to je pan řídící...* (KPS III. Rapsodia vulgaris, str. 15). A hluboký dušezpyt, byť pouze kradmo a v jinotajích, doutná také z tvorby ge-

niálního žákera **Pavla Svobody**, autora akademických skript poetoterapie, jemuž není píča vrahem, nýbrž hlavolamem.

Z osobitých a významných poetů, kteří s KPS společně publikovali, nelze dále opomenout praslovanského medicinmana a populárního muzikoterapeuta **Lubomíra Šamana Holzera**, teoretika umění **Jiřího Hastíka**, představitele tzv. kopro-poezie **Josefa Valentu** či zesnulého básníka **Jana Orka Kratochvíla** z Pardubic.

Svébytným čeledínem z čeledi pind'ourů je v posledku zrající autor minimalistických sprost'áčinek, respektovaný vysokoškolský docent a spořádaný manžel a otec dvou malých dětí **Michal Růžička**.

Smekám gatě! takto si zadávat. Hanbě čest, Růžo!
A nejen za to, že se radši neškrábeš na prdeli...

Jako třeba já

Beran obecní

Věnováno Michalu Růžičkovi

*Podlehnuv já pokušení,
vyklepal jsem ovci.
Je i farář s to, že není
lepší beran v obci.*

Rudolphus M&B Beran

Pavel Kašpar (*1968)

Nadšením mladý básník, rozhlasový moderátor, kreativec, textař, kytarista, grafik a prodejní hlas.

*Své básně publikoval ve **Tvaru**, na portálech **Psí víno**, **Nedělní chvilka poezie**, **Divoké víno** a další. V roce 2021 vydal debutovou sbírku básní **Chce se mi** (Dauphin). Jeho básně najdete také ve sbírce **Rapsodia vulgaris** (Carpe diem 2020).*

*Se skupinou **Hraczki** nazpíval a otextoval album **Ža-ba** (EMI 2003) a EP **Jazz duní a soul**. Se skupinou **Prasklý bachor** složil a otextoval album **Strhnout věnec** (2021).*

*Ve vlastním vydavatelství **Frog Publishing House** vydal sbírku absurdních próz **Smůlíček** a kompilaci komiksových stripů **Ultralight**.*

Hojně vystupuje na koncertech, autorských čteních a pravidelně moderuje na vlnách Českého rozhlasu Brno.

!!... DOKTORE !! - VY MÁTE ZLATÝ RUČÍČKY !!!...!!

Lež má krátké nohy, ale dlouhý péro

Ahoj, to nejsem já.
Jsem schovaný sám
za sebou, abys mě
nepoznala.

Chci se dnes dívat,
jak se rozpouští můj ksicht,
když tě svlíkám.
A oči mizí za obzorem.

Povedu svoje loutkový ruce.
Dnes, pravda, trochu olšový.
Ale trocha topornosti přijde vhod.
Až tu budeš nahá
roztomilá, vlahá.

Chtěl bych dřevěný péro
jako Pinocchio.
Zašeptá mé olšové já.
A pak bych Ti celou noc
lhal a lhal a lhal
o tom, co k tobě cítím.

Lež má krátké nohy,
ale dlouhý péro.

Nohy a vlak

Pomalu a tiše v dáli
ujíždí náš vlak.

Jako nohy
po psích hovnech.

Pomalu a tiše,
tak.

Delší než tenkrát

Zjistili vědci
děsivá fakta
hlavami kroutí
i trochu se bojí

Penisy mužů
jsou delší než tenkrát
ať opodál leží
či hrdě stojí.

Nejistě visí
penisy zděšené
každý z nich samoten
se tázavě kymácí

Jestli my hrdí
pevní a stateční
nejsme jen po letech
o kus větší čuráci.

Naproti

Vlahý vítr
s vůní filé
ti spokojeně
čechrá vlasy.

Kouříš,
asi.

Nevidím tě,
jsem na mořské pláži
našeho balkónu.

A poslouchám,
jak se holky odnaproti
ve tmě spolu nahé fotí.

Nohy opálených

Jednou když byl
v televizi hokej,
matka vysávala.

Otec se rozzuřil,
vytrhl vysavač
ze zásuvky
a hodil ho.

Matce nad hlavou,
s hadicí i šňůrou.
Vysavač tiše letěl,
až na pláž za domem.

Zabořil se do horkého písku
A vlny dál omývaly
nohy opálených
tlustých mužů.

Do závěrečného hvizdu
chyběly 3 minuty.

Výživa

Kojeneckou výživu

vystřídá batolecí.

Být celoživotní krávou

chce dobrý základ.

Bábovka

Nedělní mlhou zvonělo
bábovkové ráno
s kokosovým úsměvem
ženy v jeho županu.

Kousek si ukrojíš,
už dávno nedrobíš
Usměješ se společnými
bezzubými léty.

A zašeptáš,
miláčku, tys mi
zkrivila celý život.
Ale bábovku,
bábovku máš
skvělou.